

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoR/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516212817
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1516212817.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: TIREX, spol. s r.o., Nobelova 9A/12278, 831 02 Bratislava, IČO: 31 391 281, právne zastúpeného: Ostertag legal s.r.o., Lovinského 23, 811 04 Bratislava, IČO: 50 533 207, proti žalovanému: Lanfer, s.r.o., Hlavná 137/67, 956 07 Veľké Ripňany - Behynce, IČO: 36 772 283, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, o zrušení rozhodcovského rozsudku a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 29Cr/16/2016-344 zo dňa 23.10.2019, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 29Cr/16/2016-344 zo dňa 23.10.2019 potvrdzuje.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom Ing. Milošom Valachom, Rozhodcovského súdu Royal Development so sídlom Suľany 253, Hruboňovo pod sp. zn. RD/142/2015 dňa 18.12.2015 a výrokom II. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, a to s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1, § 4, § 21 ods. 4, § 40 ods. 1, § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoRK“), § 36 ods. 1, § 40, § 43 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 14e zákona č. 371/2004 o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sídlach a obvodoch súdov“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobou podanou dňa 07.01.2016 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom Ing. Milošom Valachom, Rozhodcovského Súdu Royal Development so sídlom Suľany 253, Hruboňovo pod sp. zn. RD/142/2015 dňa 18.12.2015, ktorú odôvodnil tým, že medzi ním a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o preprave tým spôsobom, že žalobca zaslal emailom žalovanému návrh znenia zmluvy a žalovaný tento návrh zaslal opečiatkovaný a podpísaný späť, čím s jeho znením bezvýhradne súhlasil. V dôsledku problémov pri preprave mal žalovanému vzniknúť voči žalobcovi nárok na náhradu ušlého zisku. Žalovaný vystavil žalobcovi faktúru, ktorú žalobca odmietol uhradiť, nakoľko podľa jeho názoru nenesie zodpovednosť za prípadný ušlý zisk žalovaného. Napriek nedostatku právomoci podal žalovaný na rozhodcovský súd žalobu. Rozhodcovský súd vyzval žalobcu na vyjadrenie k podanej žalobe, čo žalobca v určenej lehote urobil a namietal právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať akýkoľvek spor medzi žalobcom

a žalovaným, nakoľko nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy ani zmluvy, ktorá by obsahovala rozhodcovskú doložku. Vykonanie prepravy bolo medzi žalobcom a žalovaným dohodnuté výlučne Zmluvou o preprave č. 1510TSG123 a táto zmluva neobsahuje žiadnu rozhodcovskú doložku, pričom v bode 6. určuje príslušnosť všeobecných súdov SR. Všeobecné zasielateľské podmienky Lanfer s.r.o. žalobca nikdy neakceptoval a ani mu nikdy neboli predložené. Dňa 18.12.2015 vydal rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a svoju právomoc odôvodnil existenciou rozhodcovskej doložky v zmysle Všeobecných zasielateľských podmienok Lanfer s.r.o. (ďalej aj „VZP-L“), ktorých text je zverejnený na webovej stránke žalovaného. Tieto všeobecné podmienky žalobca nikdy pred uzatvorením zmluvy o preprave nečítal, nebol na ne upozornený a už vonkoncom nikdy neprejavil s nimi súhlas.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zdôraznil, že žalobca nepodal v rozhodcovskom konaní právne spôsobilú námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, čo znamená, že nevyužil svoje právo na procesnú obranu, resp. procesný útok. Právomoc rozhodcovského súdu bola stanovená podľa § 4 ods. 3 písm. a/, § 4 ods. 4 a § ods. 7 v nadväznosti na § 21 ods. 2 ZoRK a rozhodcovská zmluva medzi žalobcom a žalovaným vznikla v obsahu e-mailovej komunikácie z 02.11.2015, kde pri podpise zástupcu žalovaného sú uvedené Všeobecné zasielateľské podmienky s rozhodcovskou doložkou, odkaz na tieto podmienky je uvedený aj na faktúre č. 20153564. Podľa názoru žalovaného je žaloba nevykonateľná, nakoľko žalobca nepodal žiaden návrh, ako by mal súd postupovať po zrušení rozhodcovského rozsudku. Žalobca podľa žalovaného zmeškal hmotnoprávnu 60 dňovú lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 29.12.2015, žaloba bola príslušnému súdu doručená dňa 26.07.2016 a hmotnoprávna lehota uplynula dňa 27.02.2016.

4. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania rozhodol rozsudkom zo dňa 23.10.2019 tak, že zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že ako prvú posudzoval a riešil otázku včasnosti podania žaloby na príslušnom súde, nakoľko včasnosť podania žaloby je hmotnoprávnym predpokladom pre úspech žalobcu v konaní. Na základe ust. § 41 ZoRK uzavrel, že v prípade podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku ide o lehotu hmotnoprávnu, a nie procesnú, preto k jej zachovaniu je nevyhnutné, aby žaloba bola podaná najneskôr v posledný deň lehoty súdu, ktorý je príslušný na prejednanie danej veci. Súd prvej inštancie by sa vecne mohol zaoberať žalobou žalobcu a jeho nárokom na zrušenie rozhodcovského rozsudku len za podmienky, ak by žalobca túto žalobu podal v lehote do 60 dní od doručenia predmetného rozhodcovského rozsudku. Na to, aby bola dodržaná lehota ustanovená hmotným právom, je potrebné, aby ku skutočnosti, ktorej sa plynutie lehoty týka, došlo najneskoršie posledný deň lehoty. V tomto prípade teda bolo potrebné, aby najneskoršie posledný deň zákonom stanovenej 60-dňovej lehoty bola súdu doručená žaloba. Iná skutočnosť podľa súdu prvej inštancie z § 41 ZoRK nevyplýva. Podľa súdu prvej inštancie konanie na súde bolo začaté dňom podania žaloby na Okresný súd Nitra t.j. dňa 07.01.2016, aj keď tento súd podľa vtedy platnej právnej úpravy § 88 ods. 2 OSP nebol súdom miestne príslušným, keďže príslušnosť vyplývala z § 14e zákona o sídlach a obvodoch súdov, podľa ktorého bol príslušný Okresný súd Bratislava V ako súd s agendou rozhodcovského konania aj pre obvod Krajského súdu v Nitre. Pre konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku platia Spoločné ustanovenia o príslušnosti súdu upravené v Piatom diely Civilného sporového poriadku. Z ustanovenia § 36 ods. 1 CSP vyplýva, že konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania (§ 40 CSP). Podľa § 43 ods. 3 CSP právne účinky spojené s podaním žaloby alebo iného podania zostávajú pri postúpení sporu zachované. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že podaním žaloby na Okresný súd Nitra bola dodržaná hmotnoprávna podmienka podať žalobu v 60-dňovej lehote od doručenia rozhodcovského rozsudku. V ďalšom súd prvej inštancie mal za preukázané, že Zmluva o preprave uzavretá medzi sporovými stranami neobsahuje rozhodcovskú doložku ani odkaz na Všeobecné zasielateľské podmienky Lanfer, s.r.o. Všeobecné zasielateľské podmienky Lanfer, s.r.o. nie sú opatrené podpisom strán sporu, argumentácia žalovaného, že žalobca bol so Všeobecnými zasielateľskými podmienkami oboznámený prostredníctvom faktúry a jednostranného emailu žalovaného zo dňa 02.11.2015, resp. odkazom na webovú stránku žalovaného K..D..sk neobstojí, nakoľko zverejnenie webovej stránky pri e-mailovej komunikácii nezakladá skutočnosť, že žalobca bol s týmito Všeobecnými podmienkami oboznámený ako súčasťou zmluvy o preprave. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/245/2010 v zmysle ktorého rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nie sú podpísané oboma zmluvnými stranami, je

neplatná pre nedostatok písomnej formy a uviedol, že podľa úvah Najvyššieho súdu SR nestačí, ak je rozhodcovská doložka obsiahnutá len v prílohe zmluvy a to ani vtedy, ak je táto príloha so zmluvou technicky spojená a ani vtedy, ak na túto prílohu zmluvy pred podpismi strán odkazuje. Uvedené by malo platiť tak pre rozhodcovské doložky k spotrebiteľským zmluvám ako aj pre rozhodcovské doložky k bežným obchodným zmluvám medzi podnikateľmi. Zároveň poukazujúc na právne názory obsiahnuté v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 483/2014-12 (str. 13-14) a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MObdo/5/2013 (str. 9) súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca namieta nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pri prvom úkone, ktorý mu patrilo, rozhodcovský súd sa námietkou nezaoberal, nerozhodol o námietke nedostatku právomoci rozhodcovským uznesením ani rozhodcovským rozsudkom, svoju právomoc zdôvodnil len v odôvodnení rozsudku, čo však nie je možné považovať za rozhodnutie o právomoci rozhodcovského súdu. Z uvedeného dôvodu je v danom prípade možné skúmať otázku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu. Súd prvej inštancie nepovažoval žalovaným tvrdené uzavretie rozhodcovskej zmluvy za platné, nakoľko samotný jednostranný odkaz žalovaného na faktúre a v emaily nemožno považovať za uzavretie zmluvy v zmysle § 4 ods. 4 zák. č. 244/2002, keď žalobca v žiadnej písomnej komunikácii neprejavil vôľu, aby sa rozhodcovská doložka stala súčasťou zmluvy o preprave, Všeobecné zasielateľské podmienky Lanfer, s.r.o. nie sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o preprave a nie sú ani žalobcom podpísané.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalovaný v úvode namieta procesný postup súdu prvej inštancie z dôvodu, že na jednej strane súd rozhodcovský rozsudok zruší a na strane druhej samostatným uznesením odložil jeho vykonateľnosť, čo je postup zmätočný, neurčitý a zákonodarcom nepredpokladaný. Ďalej žalovaný namieta, že súd prvej inštancie neuviedol z akého dôvodu zruší rozhodcovský rozsudok, a preto je okrem nedostatočného odôvodnenia nejasné aj to, ako bude súd prvej inštancie v konaní pokračovať, či podľa odseku 1 alebo odseku 2 § 43 zákona č. 244/2002 Z.z. a keďže záväzný je výrok a nie odôvodnenie, je to ďalší dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Vo vzťahu k nesprávnemu procesnému postupu žalovaný ďalej uviedol, že súd prvej inštancie vykonal nepovolený meritórny prieskum (nespotrebiteľského) rozhodcovského konania sp. zn. RD/142/2015, čo nemá oporu v zákone (viď napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR, Plz. ÚS 5/2015), ako i posudzoval napadnutý rozhodcovský rozsudok vo väčšom rozsahu, ako bol tento napadnutý žalobcom, čím došlo k porušeniu § 40 ods. 4 a § 17a ZoRK. Vo vzťahu k odvolacej námietke týkajúcej sa nesprávneho posúdenia včasnosti podanej žaloby žalobcom žalovaný v odvolaní v zásade zopakoval svoje tvrdenia prezentované v konaní pred súdom prvej inštancie s tým, že podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemá účinky podania a nie je možné aplikovať § 105 ods. 5 OSP, resp. § 43 ods. 3 CSP o zachovaní účinkov podania. Poukázal na obdobné názory prezentované v rozhodnutiach Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/177/2015, 8Cob/56/2013, 6Co/198/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/309/2013. Vo vzťahu k namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam žalovaný uviedol, že záver súdu prvej inštancie, že zmluva o preprave neobsahuje rozhodcovskú doložku ani odkaz na všeobecné zasielateľské podmienky Lanfer, s.r.o je v rozpore s dôkazmi. Spor medzi žalobcom a žalovaným v základnom rozhodcovskom konaní nebol o vykonanie samotnej medzinárodnej prepravy podľa Dohovoru č. 11/1975 Zb. o medzinárodnej cestnej nákladnej preprave (CMR), ale bol o náhradu škody, resp. o zaplatenie pohľadávky, ktorá ale nevznikla priamo z prepravnej zmluvy. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená riadna rozhodcovská zmluva podľa § 4 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. odkazom na VZP-L s rozhodcovskou doložkou. Podľa žalovaného sa v zmysle ZoRK v znení platnom od 01.01.2015 nevyžaduje k uzavretiu písomnej rozhodcovskej zmluvy, aby táto bola bezpodmienečne podpísaná, ale postačuje jej obsiahnutie vo vzájomnej písomnej komunikácii strán podľa § 4 ods. 3 písm. a) ZoRK. Takýto odkaz je uvedený na prakticky všetkých písomných dokumentoch, ktoré boli medzi žalobcom a žalovaným v priebehu obchodu vymenené:

- Zmluva o preprave č. 1510TSG123 zo dňa 28.10.2015 - v sprievodnom e-maile bola žalobcovi zaslaná potvrdená objednávka, ktorú si pracovník žalobcu Q. O. prevzal spolu s odkazom na „Všeobecné zasielateľské a Všeobecné obchodné podmienky Lanfer, s.r.o. na K..D..sk“ (VZP-L) - strana č. 8 a 11 rozhodcovského spisu.

- Podľa § 15 a 16 Obchodného zákonníka platí, že podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby, ktorá je poverená určitou činnosťou. Pracovník žalobcu Q. O. v reálnom čase uzatvárania obchodu nevzniesol voči VZP-L žiadnu námietku ani pripomienku.

- Faktúra č. 20153564 - v spodnej časti faktúry je opätovne uvedený odkaz na VZP-L strana - č. 9 rozhodcovského spisu.
- Žalobca na túto faktúru žalovaného reagoval svojím prípisom zo dňa 18.11.2015 - žalobca neodmietol existenciu uzavretej rozhodcovskej doložky ani platnosť VZP-L - strana 10 rozhodcovského spisu.
- Uvedený priebeh obchodu medzi žalobcom a žalovaným potvrdil aj samotný žalobca vo svojej žalobnej odpovedi zo dňa 10.12.2015 - strana 54 rozhodcovského spisu.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 27.02.2020, v ktorom uviedol, že žalovaný opomína skutočnosť, že rozsudok o zrušení rozhodcovského rozsudku nenadobudol svojím samotným vydaním (zrejme vyhlásením pozn. súdu) právoplatnosť, preto rozhodcovský rozsudok stále ostáva vykonateľným, čomu nasvedčuje i správanie žalovaného, ktorý ešte dňa 28.04.2017 podal návrh na vykonanie exekúcie napadnutého rozhodcovského rozsudku. Súd prvej inštancie podľa žalobcu na viacerých miestach v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že nebola platne uzavretá rozhodcovská zmluva, preto je nepochybné z akého dôvodu bol rozhodcovský rozsudok zrušený a že v ďalšom konaní sa bude uplatňovať postup podľa § 43 ods. 1 ZoRK. Vo vzťahu k námietke meritórneho prieskumu žalobca uviedol, že v bodoch 1. až 14. súd iba opisoval skutkový stav veci, čo je nevyhnutným predpokladom riadneho odôvodnenia rozhodnutia, pričom v ďalších bodoch odôvodnenia, ktoré opisujú samotné rozhodnutie vo veci, žiadnym spôsobom nepreskúmava meritum rozhodcovského konania. Žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že medzi žalobcom a žalovaným nikdy nedošlo k uzatvoreniu žiadnej rozhodcovskej zmluvy, či rozhodcovskej doložky, pričom ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok práve pre tento žalobcom označený dôvod, a nie pre žiadny iný, preto žalobca namietal závery žalovaného, žeby súd preskúmaval rozhodcovský rozsudok vo väčšom rozsahu. Žalovaný mal za to, že žaloba bola podaná včas, dôvodiac obdobnými závermi ako v rámci vyjadrení v konaní pred súdom prvej inštancie, zdôrazňujúc skutočnosť, že ZoRK neobsahuje ustanovenia o súdnej príslušnosti ani ustanovenia o riešení otázok s ňou spojenými. Poukazujúc na § 51 ods. 1 a 3 ZoRK všeobecným predpisom v čase podania žaloby bol Občiansky súdny poriadok, ktorý je nevyhnutné použiť v zmysle § 470 ods. 2 CSP aj na výklad jeho ustanovení. S poukazom na právnu teóriu, tak právne účinky spojené s podaním návrhu aj na vecne (miestne) nepríslušný súd zostávajú zachované. Ustanovením § 104a ods. 4 OSP bola zakotvená zásada ochrany účastníkov konania v tom smere, že nemôžu trpieť za nejasne stanovené pravidlá vecnej (miestnej) príslušnosti. Pochybnosti ohľadom vecnej príslušnosti mal podľa žalobcu aj sám Okresný súd v Nitre, ktorému vec napadla, keď rozhodol uznesením zo dňa 07.01.2016 o odložení vykonateľnosti. Aj sám zákonodarca ponechal v platnosti úpravu § 14e zákona o sídlach a obvodoch súdov len od 01.01.2015 do 30.06.2016, kedy presunul vymedzenie príslušnosti do procesného predpisu. Pri výklade príslušnosti poukázal i na § 82 ods. 1 OSP a mal za to, že opačný výklad nejasne stanovených pravidiel, by bol v rozpore nielen s ustanoveniami OSP, ale aj so zásadou spravodlivého súdneho procesu. Žalobca poukázal na jazykový výklad pri porovnaní § 40 a § 41, kedy sa v § 41 ZoRK nenachádza už slovné spojenie príslušný súd tak, ako sa uvádza pri ustanovení § 40, ktorý však ustanovuje len, ktorý súd má rozhodnúť. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/475/2014, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 16/1998. V ďalšom žalobca poukázal na správne závery súdu prvej inštancie ohľadom skutočnosti, že nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej doložky. Tvrdenie o nároku na náhradu škody podľa žalobcu nesúvisí s platnosťou vydania rozhodcovského rozsudku. Žalobca nemal vôľu súhlasiť s akýmkoľvek VZP-L žalovaného, obzvlášť, ak by mali obsahovať akúkoľvek rozhodcovskú doložku a žalovaný ani nikdy počas komunikácie o uzatvorení Zmluvy o preprave nevzniesol požiadavku, aby sa zmluvný vzťah riadil jeho všeobecnými podmienkami, práve naopak, žalovaný bezvýhradne akceptoval žalobcom navrhované znenie zmluvy o preprave č. 1510TSG123, predmetom ktorej bola preprava zásielky z IT-20823 Lentate sul Seveso, Taliansko do SK-830 03 Bratislava (ďalej aj „Zmluva o preprave 1510TSG123“). V tomto znení bola zmluva uzatvorená a v ustanovení jej bodu 6 bola dohodnutá medzi žalovaným súdna príslušnosť: „Akýkoľvek spor, ktorý vznikne zo zmluvy o preprave uzatvorenej medzi Odosielateľom a Dopravcom (pozn.: v tomto konaní žalobcom a žalovaným), budú rozhodovať vecne príslušné súdy Slovenskej republiky.“ Medzi žalobcom a žalovaným nebol dohodnutý žiadny rozhodca alebo rozhodcovský súd, ktorý by mal rozhodovať ich prípadné spory vyplývajúce zo Zmluvy o preprave. Okrem toho, ako vyplýva z názvu a predovšetkým obsahu všeobecných podmienok, na ktoré žalovaný poukazuje, tieto majú podrobnejšie upravovať ustanovenia zasielateľských zmlúv, medzi žalobcom a žalovaným však nebola uzatvorená zasielateľská zmluva, ale zmluva o preprave, čo je ďalším dôvodom, pre ktoré sa nemôžu na právnych vzťah vzťahovať. VZP-L žalobca nikdy pred uzatvorením Zmluvy o preprave nečítal, žalovaným nebol na tieto podmienky upozornený, ani

požiadaný o ich akceptovanie a už vonkoncom nikdy neprejavil súhlas byť týmito podmienkami viazaný pre rozhodovanie akéhokoľvek sporu medzi stranami sporu. Tvrdenie žalovaného, že rozhodcovskú zmluvu nie je potrebné podpísať, považoval žalobca za popierajúce základné zásady občianskeho práva a nesprávne interpretované ustanovenie 4 ZoRK, nakoľko z jeho odseku 4 vyplýva, že základnou podmienkou k tomu, aby dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku bol považovaný za písomný, je vôľa strán, aby sa rozhodcovská doložka stala súčasťou zmluvy. Žiadnu takúto vôľu žalobca nikdy neprejavil. Podsúvanie argumentov žalovaného o tom, že nevznesenie námietky predstavuje vlastne súhlas neobstojí v priamej konfrontácii s ustanovením § 44 ods. 1 druhá veta OZ. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Ďalšie vyjadrenia strán doručené neboli.

8. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase konania rozhodcovského konania a v čase vydania predmetného rozhodcovského rozsudku (ďalej len „ZoRK“) rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

12. Podľa § 4 ods. 1 ZoRK rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

13. Podľa § 4 ods. 2 ZoRK rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

14. Podľa § 4 ods. 3 ZoRK písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy,
a) ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo
b) ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila.

15. Podľa § 4 ods. 4 ZoRK odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje za písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa takýmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy.

16. Podľa § 4 ods. 7 ZoRK rozhodcovská zmluva sa považuje za písomne uzavretú v rozsahu predmetu podanej žaloby aj vtedy, ak je jej existencia tvrdená v žalobe a žalovaný v žalobnej odpovedi doručenej rozhodcovskému súdu jej existenciu nenamietne.

17. Podľa § 21 ods. 1 ZoRK rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť o svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy. Ak dospeje k záveru, že nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, uznesením rozhodcovské konanie zastaví.

18. Podľa § 21 ods. 2 ZoRK účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona; túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do

vydania rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

19. Podľa § 21 ods. 4 ZoRK ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

20. Podľa § 40 ods. 1 ZoRK tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

1. účastník rozhodcovského konania preukáže, že

a) nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

b) nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

d) rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

2. súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/20150101>> tohto zákona.

21. Podľa § 40 ods. 2 ZoRK súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. b).

22. Podľa § 40 ods. 3 ZoRK ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonať rozhodcovského rozsudku odložiť.

23. Podľa § 40 ods. 4 ZoRK na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm.

a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

24. Podľa § 41 ods. 1 ZoRK žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/20150101>>, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

25. Podľa § 51 ods. 1 ZoRK na vecnú a miestnu príslušnosť súdov a na konanie pred nimi sa vzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi.

26. Podľa § 51 ods. 3 ZoRK ak niektorú otázku postupu konania nemožno riešiť podľa tohto zákona, použijú sa primerane ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/20150101>> ak to povaha veci pripúšťa.

27. Podľa § 82 ods. 2 (výlučná miestna príslušnosť) Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase podania žaloby na súd (ďalej len „OSP“) na konanie vo veciach týkajúcich sa rozhodcovského konania je príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania. Ak je účastníkom konania spotrebiteľ, je na konanie vo veciach týkajúcich sa rozhodcovského konania príslušný súd, v ktorého obvode má spotrebiteľ bydlisko. Ak sa miesto rozhodcovského konania nenachádza na území Slovenskej republiky, na konanie je príslušný súd, v ktorého obvode má bydlisko alebo sídlo alebo miesto podnikania odporca. Ak odporca nemá bydlisko alebo sídlo alebo miesto podnikania v Slovenskej republike, na konanie je príslušný súd, v ktorého obvode má navrhovateľ bydlisko alebo sídlo alebo miesto podnikania.

28. Podľa § 14e ods. 1 písm. a) zákona o sídlach a obvodoch súdov účinného v čase podania žaloby (Súd s agendou rozhodcovského konania) na konanie vo veciach rozhodcovského konania podľa osobitného predpisu je príslušný

a) Okresný súd Bratislava V pre obvody

1. Krajského súdu v Bratislave, 2. Krajského súdu v Trnave, 3. Krajského súdu v Nitre.

29. Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

30. Podľa § 104 ods. 2 OSP ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

31. Podľa § 104a ods. 1, 2 OSP súd skúma vecnú príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Ak je súd, na ktorý sa účastník obrátil, toho názoru, že nie je vecne príslušný, neodkladne postúpi vec príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom účastníkov.

32. Podľa § 104a ods. 4 OSP právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

33. Podľa § 105 ods. 4 OSP (miestna príslušnosť) právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

34. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

35. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

36. Podľa § 36 ods. 1 CSP konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný.

37. Podľa § 36 ods. 2 CSP príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

38. Podľa § 40 CSP súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

39. Podľa § 43 ods. 3 právne účinky spojené s podaním žaloby alebo iného podania zostávajú pri postúpení sporu zachované.

40. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním pred súdom prvej inštancie, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalovaného a následného vyjadrenia žalobcu odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorého odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje a konštatuje súladnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP s tým, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovej časti napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie

sa dostatočným, náležitým, zrozumiteľným a vecne správnym spôsobom vysporiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného procesu a odvolací súd nezistil žiadne vady procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia.

41. Súd prvej inštancie v deň keď vyhlásil rozsudok o zrušení rozhodcovského rozsudku zároveň samostatným uznesením č. k. 29Cr/16/2016-342 odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku. Nakoľko samotným vyhlásením a doručením rozsudku nenadobúda rozsudok vzhľadom k ustanoveniu § 227 ods. 1 CSP právoplatnosť, je dôvodný postup súdu prvej inštancie za predpokladu splnenia podmienok pre odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, rozhodnúť o takomto návrhu žalobcu a odložiť vykonateľnosť rozsudku práve do okamihu kým nenadobudne právoplatnosť. Nie je preto dôvodná námietka žalovaného, že by takýto postup bol neurčitý, či zmätočný, alebo zákonom nepredpokladaný, keď vyplýva priamo z ustanovenia § 40 ods. 3 ZoRK. Nedôvodná je i ďalšia námietka žalovaného týkajúca sa označenia paragrafu, podľa ktorého súd prvej inštancie určil neplatnosť rozhodcovského rozsudku priamo vo výroku rozsudku, resp. že dôvod neplatnosti nevyplýva ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd uvádza, že podmienka výslovného označenia ustanovenia zákona (paragrafu) dôvodu neplatnosti priamo vo výroku rozhodnutia, resp. dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku, nevyplýva zo žiadneho ustanovenia zákona. Právne posúdenie označením právneho predpisu a príslušného ustanovenia zákona sa v zmysle § 220 ods. 2 CSP uvádza v časti právneho posúdenia v odôvodnení rozsudku. Právny dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku vyplýva z odôvodnenia rozsudku (napr. ods. 16), čo muselo byť zjavné i samotnému žalovanému, keď sa k tomuto dôvodu vyjadroval v odvolaní. Taktiež povinnosť označiť následný procesný postup súdu vo výroku rozsudku neukladá žiadne ustanovenie zákona, dokonca by sa to priečilo ustanoveniu § 212 CSP. Znenie ods. 1, 2 §-u 43 ZoRK iba ukladá povinnosť súdu, ako procesne postupovať po právoplatnom rozhodnutí o zrušení rozhodcovského rozsudku v nadväznosti na príslušný dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa meritórneho prieskumu rozhodcovského konania odvolací súd uvádza, že žalovaný vôbec nekonkretizoval a neuviedol, ktoré skutočnosti mal súd prvej inštancie meritórne posudzovať, teda čo má byť predmetom prieskumu odvolacím súdom, preto odvolací súd námietku žalovaného nemohol posúdiť. Totožné platí i vo vzťahu k námietke posudzovania rozhodcovského rozsudku vo väčšom rozsahu ako bol napadnutý žalobcom, pri ktorej žalovaný uviedol len toto všeobecné konštatovanie.

42. Vo vzťahu k námietke nesprávnych skutkových zistení a právneho posúdenia včasnosti podanej žaloby odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu ako aj zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie je zrejmé, že žalobca (v rozhodcovskom konaní v procesnom postavení žalovaného) podal cestou Okresného súdu v Nitre dňa 07.01.2016 žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 ZoRK potom, ako mu bol doručený rozhodcovský rozsudok zo strany rozhodcovského súdu dňa 29.12.2015. Na konanie o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku sa v zmysle § 51 ods. 1, 3 ZoRK vzťahovala v čase podania žaloby všeobecná úprava druhej až štvrtej hlavy Občianskeho súdneho poriadku, teda aj ustanovenia o vecnej a miestnej príslušnosti = § 103-105 OSP v spojení s § 82 ods. 2 OSP. K dnešnému dňu, resp. i ku dňu vyhlásenia rozsudku pre konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku platia Spoločné ustanovenia o príslušnosti súdu upravené v Tretej hlave v Piatom diely Civilného sporového poriadku ako správne uviedol súd prvej inštancie. Je nesporné, že konanie na súde bolo začaté dňom podania žaloby žalobcom dňa 07.01.2016 na Okresný súd Nitra, aj keď tento nebol podľa vtedy platnej právnej úpravy § 14e ods. 1 písm. a) zákona o sídlach a obvodoch súdov vecne príslušný. ZoRK v ustanovení § 41 nevylúčil postup podľa všeobecného procesného predpisu tým, že neurčil podmienku podania žaloby na príslušný (vecne a miestne) súd. Uvedené podporuje i skutočnosť, že novelou ZoRK č. 336/2014 účinnou od 01.01.2015 bola v § 40 ods. 1 ZoRK zrušená podmienka podania žaloby na príslušný súd a táto podmienka sa nenachádza ani v ustanovení § 41 ZoRK. Na to, aby teda bola dodržaná lehota ustanovená hmotným právom, je potrebné, aby najneskoršie posledný deň zákonom stanovenej 60-dňovej lehoty bola súdu doručená žaloba, iná skutočnosť z § 41 ZoRK nevyplýva. Preto otázku vyriešenia vecnej (ako i miestnej) príslušnosti v takýchto prípadoch v čase podanej žaloby upravovalo ust. § 104a CSP (resp. 105 CSP, keďže podanie je aj žaloba ako nesprávne namietal žalovaný - vid' § 42 OSP a § 123 CSP) a k dnešnému dňu ju upravuje ust. § 161 v spojení s § 40-43 CSP. Nakoľko v zmysle § 43 ods. 3 CSP postúpením sporu na kauzálne príslušný súd právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované, odvolací súd dospel k záveru, že podaním žaloby na Okresný súd Nitra bola dodržaná hmotnoprávna podmienka podať žalobu

v 60-dňovej lehote od doručenia rozhodcovského rozsudku. Opačný výklad by sa odvolaciemu súdu javil ako neprimerane formálny a arbitrárny, porušujúci základné právo účastníka na konanie pred súdom.

43. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS 384/2018-18 zo dňa 20.06.2018 a II. ÚS 316/2018-19 zo dňa 20.06.2018 (ktoré uznesenie bolo vydané pri posudzovaní rozhodnutia práve v tomto konaní), pričom Ústavný súd SR v oboch prípadoch uzavrel, že napadnuté uznesenia, ktorými krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní voči uzneseniu, ktorým bola odložená vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, neporušil Ústavu SR, keď svojím prejudiciálnym posúdením uzavrel, že žaloba, ktorá bola podaná na nepríslušný súd, bola podaná v zákonnej lehote v zmysle § 41 ZoRK včas. Judikatúra, na ktorú poukazuje žalovaný, sa týka skutkovo a právne odlišných prípadov. Rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1Cob/177/2015 posudzovalo právnu vec v čase (ku dňu 24.07.2013) iného znenia ustanovenia § 41 ods. 1 ZoRK, ako aj zákona č. 371/2004 Z.z., ktorý ustanovenie § 14e v tom čase ani neobsahoval. Rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Cob/56/2013 posudzovalo otázku zachovania lehoty pri podaní zásielky s odvolaním na poštovú prepravu, nie doručenie žaloby na nepríslušný súd. Rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/309/2013 posudzovalo otázku doručenia žaloby na príslušný súd po uplynutí stanovenej lehoty. Rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6Co/198/2014 nepojednáva o spore z rozhodcovského konania, ale o odpore proti platobnému rozkazu, pri ktorom je jasne stanovené, že sa podáva na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Žalovaným poukazované rozhodnutia tak nie je možné aplikovať na toto konanie.

44. K odvolacej námietke žalovaného, že spor medzi žalobcom a žalovaným v základnom rozhodcovskom konaní nebol o vykonanie samotnej medzinárodnej prepravy podľa dohovoru CMR, ale bol o náhradu škody, odvolací súd uvádza, že v konaní žalovaný nepreukázal uzatvorenie inej zmluvy ako Zmluvy o preprave, z ktorej by prípadné porušenie povinnosti, ako predpoklad vzniku nároku na náhradu škody, mohlo byť posudzované podľa tvrdenej rozhodcovskej doložky. Z obsahu rozhodcovskej doložky zakotvenej vo VZP-L žalovaného je zrejmé, že musí ísť o zmluvný vzťah vzniknutý na základe zasielateľskej zmluvy. Ak teda žalovaný odvodzuje povinnosť prejednávateľ spor pred rozhodcovským súdom od skutočnosti, že došlo k porušeniu inej zmluvnej povinnosti ako vyplýva zo Zmluvy o preprave, resp. od uzavretia zasielateľskej zmluvy (nakoľko VZL-P odkazujú vyslovene na uzavretie zasielateľskej zmluvy a na spory ňou vyvolané), bolo povinnosťou žalovaného v priebehu súdneho konania preukázať, že k bezpodmienečnému uzavretiu takejto zasielateľskej zmluvy došlo a že došlo k písomnému uzavretiu rozhodcovskej doložky (čl. 1 bod 2b VZP-L), čo sa však nestalo. Žalovaný taktiež nepreukázal, že by došlo k akejkoľvek písomnej dohode o tom, že spory vzniknuté medzi stranami sporu z iného právneho vzťahu (akým je zmluva), sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Uzavretie akejkoľvek zmluvy nemožno odvodzovať iba od jednostranného zaslania odkazu na VZP-L druhej strane, ak k jej výslovnej akceptácii druhou stranou nedošlo.

45. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovaného odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na to, že Zmluva o preprave uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje žiadnu rozhodcovskú doložku, ani odkaz na všeobecné podmienky žalovaného (VZP-L). Všeobecné zasielateľské podmienky (VZP-L) nie sú podpísané stranami sporu osobami oprávnenými konať za strany, pričom odoslanie faktúry č. 20153564 zo strany žalovaného a jednostranného emailu žalovaného zo dňa 02.11.2015 spolu s odkazom na VZP-L nie je možné považovať za obojstranný písomný prejav vôle strán byť VZP-L viazaní. Zároveň emailovú správu žalovaného ani nemožno vzhľadom k ustanoveniu § 40 ods. 3, 4, 5 Občianskeho zákonníka považovať za písomný právny úkon za predpokladu, že nebol podpísaný mechanickými prostriedkami, zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou osobou oprávnenou konať za žalovaného. Z obsahu spisu nevyplýva, že by VZP-L mali byť medzi stranami akýmkoľvek spôsobom komunikované, bol dohodnutý ich obsah, nie to ešte podpísané. Neodmietnutie odkazu na VZP-L žalobcom, ktoré netvorili ani zachytený obsah či už na faktúre alebo v e-maily žalovaného, nemožno ako tvrdí žalovaný považovať za písomný súhlas s ich obsahom. Uvedené je v prikróm rozpore s ust. § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že žalobca podpísal oprávnenou osobou akúkoľvek zmluvu, obsahom ktorej by bol odkaz na VZP-L alebo v písomnej komunikácii písomne súhlasil s odkazom dokumentu obsahujúceho rozhodcovskú doložku, t.j. nepreukázal uzavretie rozhodcovskej zmluvy/doložky v súlade s § 4 ods. 1, 2, 3 ZoRK, z ktorej by vyplývala skutočnosť, že došlo k zhodnému písomnému prejavu vôle oboch strán smerujúcich k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy.

46. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP vo výroku ako vecne správny potvrdil.

47. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, keďže bol žalovaný v odvolacom konaní plne úspešný.

48. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).